

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/45/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319010044
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5319010044.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov JUDr. Eriky Bebčákovej a JUDr. Moniky Liptákovej, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 4. mája 2022 odvolanie obžalovaného T. O. a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/15/2019 zo dňa 21.5.2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/15/2019 zo dňa 21.5.2021 v časti - vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine obžalovaného T. O., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom V. Z. A. č. XXX, okres G., t.č. bytom K., I. č. XX,

o d s u d z u j e :

Podľa § 208 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného T. O. na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného T. O. z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Čadca rozsudkom, sp.zn. 1T/15/2019 zo dňa 21.5.2021 uznal obžalovaného T. O. vinným v bodoch 1) a 2) zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

1) v dobe minimálne od roku 2011 do 21.4.2018 v mieste bydliska v obci V. Z. A. č. XXX, okres Čadca spôsobil svojou manželke M. O. v ich spolžití psychické i fyzické utrpenie, a to najmä jej ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, citovým vydieraním, vyvolávaním strachu a stresu, násilnou izoláciou, vulgárnymi nadávkami, bitím, kopaním, údermi a iným správaním, ktorým ohrozoval jej psychické a fyzické zdravie, pričom uvedeného konania sa dopúšťal najmä tým, že:

- približne od roku 2011 až do 21.4.2018 jej opakovane vyčítal, že nadmerne míňa peniaze a stále na ňu vyvíjal tlak, že ona je zodpovedná za to, že im v domácnosti chýbali, pretože si nehladala dobre platenú prácu, vyžadoval od nej, aby mu vždy dokladovala, čo do domácnosti kúpila, opakovane jej vyčítal, že mohla robiť nákupy potravín neskôr, aby ušetrila, vždy jej kontroloval zarobené financie, ktoré mu musela následne odovzdávať,

- približne od roku 2011 až do 21.4.2018 vyžadoval od nej, keď prerábali rodinný dom, aby vždy mu pomáhala pri každej i ťažkej práci, napriek tomu, že sa musela starať o ich deti, a ak ho pritom neposlúchla alebo urobila niečo, čo nebolo podľa jeho predstáv, vulgárne jej nadával, hádzal po nej rôzne predmety, ktoré mal po ruke,
- približne od roku 2011 do 21.4.2018 sa vyhráždal M. O., že jej nedá deti, keď ho neposlúchala, opakovane jej pri tom vulgárne nadával slovami, že je piča, prijebaná, magor, debil, sústavne ju ponižoval, že je neschopná, tlstá, škaredá, ničil jej veci, ktoré obľubovala,
- približne od roku 2011 do 21.4.2018 ju sociálne izoloval od jej priateľov i od jej rodiny, vadilo mu, keď si do miesta bydliska vodila svoje návštevy z uvedených kruhov, keď ich telefonicky kontaktovala, v dôsledku čoho aj prestala udržiavať svoje priateľskú,
- približne od roku 2011 do 21.4.2018 jej v ich rodinnom dome č. XXX sústavne kontroloval telefón i kabelku, nenechal jej voľnosť v tom, aby mohla komunikovať s kým chce,
- dňa 21.4.2018 okolo 18.00 hod. jej v kuchyni rodinného domu č. XXX v obci V. Z. A., okres Čadca rúčkou noža bezdôvodne prešiel po bruchu, pričom jej uviedol, že je hnus, čarodejnica, následne v kuchyni jedol hrozno, ktoré potom vyplúval na zem, pričom sa pohádali, keď pýtal od nej peniaze pre očakávaného klampiara, následne M. O., aby sa stránila daným hádkam, odišla z kuchyne do kotolne, kde za ňou prišiel a pýtal od nej peniaze za vyčistenie pece, aby zabránila ďalšej hádke, odišla z kotolne, pričom, aby ju nevymkol, zatlačila do dverí, napriek tomu dvere zavrel a zvnútra zamkol, následne vybehol z druhej strany domu von, pričom jej ukázal krvavý nos a obviňoval ju, že mu ublížila, keď mu kládla odpor a vyčítal jej, že mu to urobila schválne, na čo sa M. O. psychicky zrútila a opustila spoločnú domácnosť,
- v presne nezistenom čase v roku 2012 v rodinnom dome č. XXX v obci V. Z. A., okres Čadca udral M. O. päšťou do tváre, pretože ho neposlúchala, obdobne ju napadol v presne nezistený deň v lete roku 2016 v rodinnom dome tak, že ju sotil na zem a na zemi ju najmenej tri krát kopol do pravého stehna a to z dôvodu, že za tmy mu nesprávne svietila pri rekonštrukcii domu na papier, z ktorého vyčítaval určité parametre, taktiež v presne nezistený deň v mesiaci október 2017 v rodinnom dome napadol M. O. tak, že ju vyškutoval, keď mu pri rekonštrukčných prácach nesprávne pridržovala rebrík, na ktorom stál, obdobne v presne nezistený deň v roku 2017 v rodinnom dome fyzicky napadol M. O. tak, že ju zovretou päšťou buchol zozadu do oblasti chrbta, keď mala boľavú chrbticu a to z dôvodu, že mu podľa jeho predstáv neodpovedala pri komunikácii, dňa 14.2.2018 ju fyzicky napadol tak, že jej dal silnú facku po ústach za to, že dala fotky ich detí je rodičom, pričom sa ho nepýtala, aké fotky im mohla dať, následkom čoho po uvedených fyzických atakoch M. O. neboli spôsobené zranenia, ktoré by si vyžadovali lekárske ošetrenie,

2) minimálne od roku 2012 do 21.4.2018 maloletej Q. O., nar. X.XX.XXXX a období minimálne od roku 2015 do 21.4.2018 maloletej T. O., nar. XX.X.XXXX v rodinnom dome V. Z. A. č. XXX, okres Čadca, spôsobil psychické a fyzické utrpenie a to najmä ich ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, citovým vydiaraním, vyvolávaním strachu a stresu, násilnou izoláciou, bitím a iným správaním, ktorým bolo ohrozené ich psychické a fyzické zdravie, pričom uvedeného konania sa dopustil najmä tým, že im neustále nadával, keď niečo neurobili podľa jeho predstáv, hovoril im, že sú sprosté, zhnité ako ich matka, že sú debili, magori, opakovane ich pritom škutoval, bil ich rukou po tele, hádzal do nich na výstrahu rôzne predmety, opakovane ich bil remeňom tak, že mali z toho na tele červené pásy, tiež ich bil rukou takou intenzitou, že z toho mávali na tele odtlačky jeho palcov, zakazoval im chodiť k starým rodičom, pričom T. O. opakovane vyškutoval za to, že chcela byť s matkou a nie s ním, z čoho ju potom preháňalo, bolelo ju brucho, tiež ju v presne nezistenom čase pri rodinnom dome č. XXX zbil vŕbovým prútom po nohách, keď sa sťažovala, že ju bolí zub, keď ho v presne nezistený deň roku 2017 neposlúchla v tom, že nešla na jeho príkaz domov, išiel po ňu a po ceste domov ju zozadu kopal do rozkroku.

Za spáchanie tejto trestnej činnosti súd obžalovanému T. O. podľa § 208 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti výroku o treste rozsudku, a to v neprospech obžalovaného T. O. podal odvolanie prokurátor ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní. Zahlásené odvolanie prokurátor následne zdôvodnil písomným podaním zo dňa 16.8.2021, doručeným Okresnému súdu Čadca dňa 16.8.2021, s poukazom na nasledovné:

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

S rozhodnutím súdu vo vzťahu k výroku o treste nemožno súhlasiť.

Primeranosť trestu je nevyhnutným predpokladom dosiahnutia jeho výchovných účinkov. Obžalovaný po celú dobu trestného konania popieral spáchanie trestného činu, svoje konanie zľahčoval, zaujal k nemu nekritický postoj, pričom práve takýto kajúcny a sebakritický postoj je budúcim príslubom možnosti skoršej nápravy páchatela a teda skoršieho naplnenia účelu trestu.

Taktiež poukazuje na to, že obžalovaný sa protiprávneho konania voči poškodenej M. O. a svojim maloletým deťom dopúšťal sedem rokov, kedy poškodená po psychickom kolapse opustila spoločnú domácnosť. A aj keď zákon nevyžaduje pre naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona spôsobenie následku, v konkrétnom prípade dôsledky spôsobené protiprávnym konaním obžalovaného v podobe psychickej traumatizácie u detí a poškodenej (viď znalecké posudky X.. T. G.) pretrvávajú po dlhšiu dobu aj po ukončení spolunažívania.

Vzhľadom na nekritický postoj obžalovaného k spáchaniu trestného činu, dĺžku trvania, intenzitu, povahu protiprávneho konania, jeho následky na troch osobách, osobu páchatela nebolo dôvodné uložiť obžalovanému trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby. Prihliadnuc nielen na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ale aj na vyššie uvedené, je na mieste uložiť obžalovanému taký vyšší trest, ktorý by bol primeraný a naplňal svoj účel.

S poukazom na vyššie uvedené prokurátor navrhuje, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, resp. aby rozhodol sám.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie aj obžalovaný T. O. ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, a to tak proti výroku o vine, ako aj proti výroku o treste. Zahlásené odvolanie obžalovaný zdôvodnil prostredníctvom obhajcu písomným podaním zo dňa 10.9.2021, doručeným Okresnému súdu Čadca dňa 14.9.2021, a to nasledovne:

Odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu zo dňa 21.5.2021 je v poradí druhým rozsudkom vydaným okresným súdom v tejto trestnej veci. Prvý vo veci okresným súdom vydaný rozsudok bol uznesením Krajského súdu v Žiline, č.k. 2To/24/2020-498 zo dňa 29.7.2020 na základe odvolania prokurátora a obžalovaného zrušený a vec bola vrátená súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Dôvodom zrušenia prvého rozsudku okresného súdu a vrátenia mu veci na nové prejednanie a rozhodnutie odvolacím krajským súdom bolo zohľadnenie odvolacích dôvodov uvedených tak prokurátorom, ako aj obžalovaným a to najmä nepreskúmateľnosť, nejasnosť, neúplnosť jeho skutkových zistení, nevysporiadanie sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie ... (str. 17 ods. 2 uznesenia krajského súdu zo dňa 29.7.2021).

Z vyššie uvedených dôvodov prvostupňový súd nariadil vo veci jedno pojednávanie, na ktorom súd okrem oboznámenia spisov Okresného súdu Čadca vedených medzi poškodenou a obžalovaným pod sp.zn. 4P/34/2018, resp. 4C/70/2018, nevykonal žiadne ďalšie dôkazy. Súd odmietol vykonať obžalobou napadnutý znalecký posudok vypracovaný X.. G. iným znalcom.

Z obsahu odôvodnenia v poradí druhého rozhodnutia prvostupňového súdu vyplýva, že okresný súd po vrátení veci „súč viazaný právnym názorom nadriadeného súdu vykonal všetky úkony a doplnenia, vykonanie ktorých odvolací súd prikázal“ ...(str. 5 ods. 4 odôvodnenia).

Z rozsahu v poradí druhého rozhodnutia nie je možné vyvodit' inú dôkaznú situáciu v neprospech obžalovaného natoľko, aby bolo možné ustáliť, resp. rozšíriť vinu obžalovaného o ďalšie obdobie, v ktorom sa mal dopúšťať protiprávneho konania v zmysle obžaloby. Napriek uvedenému prvostupňový súd prijal diametrálne odlišný záver o vine obžalovaného, ktorý aplikoval vo výroku 1) rozsudku, ktorým uznal obžalovaného vinným zo spáchania skutku za dobu minimálne od roku 2011 do roku 2018. Zásadným pochybením súdu v tejto časti výroku sa javí skutočnosť, že zmenu výroku o dobe páchania trestnej činnosti (pôvodne minimálne od roku 2017 do roku 2018, v druhom rozsudku minimálne od roku 2011...) nepreukázal žiadnym novým dôkazom, ktorý by preukazoval zmenu doby páchania trestnej činnosti po dlhší čas.

Takúto náhlu zmenu právneho názoru súdu prvého stupňa v rozhodnutí bez ďalšieho doplnenia dokazovania, ktoré by nepochybne odôvodňovalo aj zmenu obdobia páchania skutku (po dlhší čas), je dôvodné považovať za nepreskúmateľnú, teda nezákonnú. Uvedená pochybnosť obhajoby o zákonnosti výroku 1) rozsudku vyplýva aj zo záverečnej reči prokurátorky pred vyhlásením druhého rozhodnutia, v ktorej uvádza obdobie „najmenej od roku 2017...“, a preto výrok súdu o preukázaní obdobia „najmenej od roku 2011“ nemá oporu v žiadnom z priamych, či nepriamych dôkazov, o ktoré by súd mohol oprieť svoj výrok v tejto časti rozsudku.

Pokiaľ uvedené obdobie odôvodňuje súd slovami „približne od roku 2011...“, takýto záver nie je možné ustáliť zo žiadneho z vykonaných dôkazov a to ani len popisom jedinej konkrétnej udalosti, ktorú by mohol zasadiť do uvedeného obdobia, a ktorá by preukázala týranie po dlhší čas. Naopak, súd v odôvodnení opisuje tvrdenia poškodenej datované od roku 2018, v ktorých popisuje vzájomné hádky, dokonca udalosti, pri ktorej poškodená ublížila na zdraví obžalovanému bez toho, žeby sama uviedla akékoľvek vlastné zranenie.

Obdobného pochybenia sa súd dopustil aj pri odôvodnení druhého výroku, ktorým uznal obžalovaného vinným zo spáchania trestného činu prvým rozsudkom podľa § 208 ods. 1, druhým rozsudkom podľa § 208 ods. 3 Tr. zák., rovnako bez akejkoľvek zmeny v dokazovaní v neprospech obžalovaného.

Prvostupňový súd na str. 19 odôvodnenia rozsudku uvádza, podľa obhajoby jediný relevantný dôvod, pre ktorý zmenil svoje rozhodnutie v časti doby páchania skutku po dlhší čas bez zmeny dôkaznej situácie, a to tým, že prvostupňový súd je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu... a preto uznal obžalovaného vinným zo skutku podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák.

Pokiaľ odvolací súd prijal záver, že sa stotožňuje s odvolacími dôvodmi prokurátora, že súd v prvom rozhodnutí dospel čiastočne k nesprávnym skutkovým zisteniam a nevysporiadal sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, čo malo mať v konečnom dôsledku za následok nesprávnosť napadnutého rozsudku čo do výroku o vine a treste ..., takýto záver odvolacieho súdu, bez toho aby sám vykonal akékoľvek dôkazy, je dôvodné podľa ustálenej rozhodovacej praxe (Tempel vs. Česká republika, sťažnosť 44151/12) považovať za konanie, ktoré vykazuje znaky nespravodlivého súdneho konania a porušenia čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

Z obsahu zrušujúceho uznesenia krajského súdu zo dňa 29.6.2020 je dôvodné konštatovať, že v rozpore s ustálenou justičnou praxou vrátil vec prvostupňovému súdu z dôvodu odlišného hodnotenia dôkazov, a to bez toho, že by sám vykonal dôkazy, k hodnoteniu ktorých zaujal odlišné stanovisko ako súd prvého stupňa v prvom rozhodnutí (§ 2 ods. 18 Tr. por. - zásada ústnosti, Tempel vs. Česká republika, sťažnosť 44151/12 - nespravodlivé súdne konanie, ak odvolací súd bez vykonania vlastného dokazovania vyhodnotil dôkazy, ktoré vykonal súd prvého stupňa odlišne a zaviazal súd prvého stupňa právnym názorom ... porušenie čl. 6 ods. 1 Dohovoru).

Pokiaľ by odvolací súd sám vykonal dokazovanie minimálne v rozsahu, v ktorom našiel pochybenia prvostupňového súdu, musel by dospieť k záveru, že jeho hodnotenie zásadných dôkazov, z akého vychádza napr. pri hodnotení znaleckého posudku X. G., je nesprávne, pretože je pravdou, že uvedený znalec klamal pred súdom, keď tvrdil, že vykonal s obžalovaným vyšetrenie..., čo nikdy z jeho strany vykonané nebolo (nahrávka z hlavného pojednávania zo dňa 28.11.2019), kde uviedol, že sa s obžalovaným stretol druhýkrát pri samotnom psychologickom vyšetrení. O tvrdenom vyšetrení nedisponoval znalec ani len krátkym záznamom a ani iným dôkazom. Uvedené tvrdenia znalca obhajoba na hlavnom pojednávaní namietala.

Odvolací súd sa nekriticky, bez vykonania dokazovania, stotožňuje s klamstvom znalca a na základe jeho záverov považuje obžalovaného za vinného? Obhajoba kladie otázku, ako má vnímať obžalovaný spravodlivosť a podriať sa tak vysokému trestu, keď odvolací súd vyzdvihuje klamanie znalca ako dôkaz, ktorého závery majú vyznievať v prospech pravdivosti svedkyne poškodenej O. ...(str. 24 uznesenia krajského súdu). Ak sú tvrdenia znalca G. založené na nepravde a majú sa zhodovať s tvrdeniami poškodenej, tak je dôvodné sa domnievať, že jediným zdrojom jeho informácií bola práve poškodená a nie obžalovaný, a tá podľa správania, ktoré prezentovala v prestávkach civilného konania o vysporiadaní BSM na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 4C/70/2018, má správanie, ktoré svedčí o jej psychickej narušenosti (správala sa hystericky tak, že sa hodila počas prerušenia pojednávania na zem a zlostne s plačom kričala a neskôr zúrivo nadávala právnenému zástupcovi jej manžela, pričom tam prítomné jej blízke osoby ju boli nútené fyzicky zadržať, aby je zabránili agresívnemu fyzickému útoku na právneho zástupcu obžalovaného, a to všetko potom, čo konajúca sudkyňa prezentovala stranám sporu svoje predbežné právne posúdenie, ktoré bolo zjavne v rozpore s očakávaním poškodenej).

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých

okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolačný súd vyhodnotil z protichodných dôkazov vykonaných súdom prvého stupňa iba tie, ktoré svedčia v neprospech obžalovaného, čo je v rozpore so zásadou zákonného hodnotenia dôkazov (každý dôkaz jednotlivo a všetky vo vzájomnej súvislosti), pretože dôsledným dodržaním tejto zásady by odvolací súd dospel k rozporom, ktoré by musel vyhodnotiť v prospech obžalovaného.

Správanie poškodenej, ktorého boli opakovane svedkami, vytvára zásadnú pochybnosť, či jej psychický stav je vyvolaný obžalovaným a či je v príčinnej súvislosti s tvrdeným trestným konaním obžalovaného alebo sa jedná o narušenú, nehodnovernú osobnosť, o ktorej pochybnosť je dôvodná v dôsledku „majetkovej kauzy“, v ktorej sa poškodená správa účelovo s cieľom dosiahnuť disparitu pri vysporiadaní BSM a tomu prispôsobuje svoje tvrdenia, čo odôvodňuje aj pochybnosť o jej hodnovernosti v zásadných tvrdeniach o vine obžalovaného, čo by malo byť ako zásadná otázka predmetom skúmania znalca v odbore psychológia.

Uvedený dôkaz navrhujú z dôvodu, že popísané správanie poškodenej nemôže byť náhodné, avšak nebolo možné ho identifikovať bez vonkajších prejavov, ktoré nastali až po vykonaní dokazovania v trestnej veci v priebehu a po ukončení civilného sporu.

Poškodená do dnešného dňa, napriek tomu, že má povinnosť uloženú právoplatným a vykonateľným rozsudkom vyplatiť obžalovanému jeho podiel BSM, požaduje zrušenie exekučného konania vedeného vo veci 373EX 625/21 Exekútorickým úradom JUDr. Miroslava Šutliaka, so sídlom M.M.O. XXXX/XX, E. F., a to s odvolaním sa na prebiehajúce trestné konanie proti jej bývalému manželovi.

V tejto súvislosti poukazuje na dôvodnú pochybnosť vyplývajúcu zo záverov znaleckého posudku znalca X.. F. č. 50/2019 (str. 27) - odpoveď na otázku č. 4, v ktorej uvádza, že mimo vlastného poznania otca, strach maloletých môže byť motivovaný aj matkou, ktorá je s otcom vo vzájomnom konflikte ... (ZP č. 50/2019 - oboznámený súdom na hlavnom pojednávaní). Túto pochybnosť bez preukázania opaku je súd povinný vyhodnotiť v prospech obžalovaného.

Po uvedených skúsenostiach so správaním poškodenej a pochybnostiach o zákonnosti znaleckých posudkov X.. G. navrhuje, aby poškodenej bola súdom uložená povinnosť podrobiť sa psychiatrickému znaleckému skúmaniu k otázke jej psychického stavu a skúmaniu príčinnej súvislosti jeho vzniku a zároveň, či jej psychický stav je v príčinnej súvislosti s týraním zo strany obžalovaného, ktorý je predmetom tohto konania.

Zároveň obhajoba zotrváva na doterajších stanoviskách a návrhoch na vypracovanie nového znaleckého posudku k rovnakým znaleckým úlohám iným znalcom, nakoľko existuje dôvodná pochybnosť, že znalec X.. G. nekonal pri vypracovaní posudkov tejto trestnej veci nestranné. Za použitia takýchto nezákonných zásadných dôkazov nie je možné považovať akýkoľvek výrok súdu o vine za zákonný.

Vzhľadom na skutočnosť, že z doteraz vykonaných dôkazov nie je možné ustáliť otázku viny obžalovaného tak, ako je to prezentované v obžalobe, o čom do určitej miery dôvodne pochyboval aj prvostupňový súd v prvom svojom rozsudku a zrejme aj prokurátor v otázke doby páchania skutku (minimálne od roku 2017), čo prezentuje vo svojej záverečnej reči, je dôvodné tvrdenie, že súd nedisponuje takým rozsahom priamych dôkazov, ktoré by mali bez akejkoľvek pochybnosti preukazovať vinu obžalovaného, je dôvodné pre naplnenie zásad spravodlivého konania, použitie zásady in dubio pro reo a dôvod, aby súd oslobodil obžalovaného spod obžaloby, nakoľko nie je preukázané, žeby sa obžalovaný dopustil skutkov tak, ako to tvrdí obžaloba.

Z vyššie uvedených dôvodov obžalovaný navrhuje, aby odvolací súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil najmä pre podstatné chyby konania, ktoré predchádzali napadnutému (druhému vo veci vydanému) rozsudku z dôvodu, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa malo zabezpečiť riadne objasnenie veci, tým zároveň naplniť právo obhajoby na dôkazy v prospech obžalovaného a zároveň vzhľadom na neustálenú dôkaznú situáciu, existenciu potreby opakovať a vykonať ďalšie zásadné dôkazy a tým odstrániť chyby v napadnutých výrokoch, nejasnosti v zásadných skutkových zisteniach, na základe ktorých nie je možné bez akýchkoľvek rozumných pochybností uznať obžalovaného vinným.

K odvolaniu prokurátora sa obžalovaný T. O. vyjadril prostredníctvom obhajcu písomným podaním zo dňa 10.9.2021, doručeným Okresnému súdu Čadca dňa 14.9.2021:

Právne úvahy prokurátora o nezákonnosti uloženého trestu považuje za presadzovanie formalizmu v trestnom práve. Pokiaľ by prokurátor uvedené tvrdenia v doterajšom konaní podporil takým penzom dôkazov, o ktorých by nebolo dôvodné pochybovať, tak ako sa uvádzalo vyššie, bolo by na mieste

požadovať prísnejší trest v súlade so zásadami ukladania trestov. Jednu zo zásad, ktorú zjavne vníma nesprávne, je primeranosť trestu. Domnienka prokurátora, že vzhľadom na to, že obžalovaný po celú dobu trestného konania popiera spáchanie trestného činu, svoje konanie zľahčoval, zaujal nekritický postoj, pričom práve sebakritický postoj je príslubom možnosti skoršej nápravy páchatela ..., navrhuje uložiť primeraný trest, ktorý by naplňal svoj účel... Uvedený právny názor ignoruje práva obžalovaného, nepriznanie viny ktorým nemôže byť vyhodnotený v jeho neprospech, na rozdiel od priznania viny, ktoré je súd povinný vyhodnotiť v jeho prospech.

Návrh prokurátora na zrušenie druhého rozsudku vo veci odvolacím súdom podľa § 321 Tr. por. a vrátenie veci súdu prvého stupňa napriek uvedenému tvrdeniu prokurátora považuje za procesne správny, aj keď z iných dôvodov.

K odvolaniu prokurátora zaujala písomné stanovisko aj poškodená M. O. prostredníctvom splnomocnenkyne písomným podaním zo dňa 9.9.2021, doručeným Okresnému súdu Čadca dňa 9.9.2021:

S odvolaním prokurátora súhlasí.

Obžalovaný stále popiera spáchanie trestného činu, má nekritický postoj a svoje konanie zľahčuje počas celého trestného konania. Dokonca robí schválnosti, ktoré môžu mať znaky trestného činu, preto podala trestné oznámenie, ktoré prikladá. Aj v tomto konaní už bolo uvedené, že bol vedený spor na Okresnom súde Čadca o vysporiadanie BSM, pričom bolo rozhodnuté tak, že mala obžalovaného vyplatiť z titulu vysporiadania BSM. Obžalovaný má zákaz vstupu do rodinného domu č. XXX, k.ú. V. Z. A. a má zákaz kontaktovať ju akýmkoľvek spôsobom a úmyselne sa s ňou stretnúť. Od právneho zástupcu obžalovaného žiadala číslo účtu ona osobne, ako aj prostredníctvom právnej zástupkyne. Neúspešne. Obžalovaný následne podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu (ktorý bol požiadaný o poskytnutie čísla účtu klienta) návrh na vykonanie exekúcie, ktorej sa však dalo predísť. Týmto konaním jej spôsobil, ako aj ich maloletým deťom, nepríjemnosti. Toto konanie obžalovaného vníma ako snahu útočiť na jej psychické zdravie a tiež ju finančne poškodiť. Totožne s odvolaním prokurátora navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil vo výroku o treste z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. b), e) Tr. por. a zmenil trest uložený obžalovanému v jeho neprospech. K písomnému vyjadreniu poškodená pripojila trestné oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že mohlo dôjsť k spáchaniu trestného činu poškodzovania cudzích práv zo dňa 26.8.2021, ktoré poškodená adresovala Okresnej prokuratúre v Čadci a Návrh povinnej (M. O.) na odklad a zastavenie exekúcie zo dňa 27.8.2021 vo vzťahu k oprávnenému T. O..

K odvolaniu obžalovaného sa poškodená M. O. vyjadrila v rámci písomného podania zo dňa 4.10.2021, doručeného Okresnému súdu Čadca dňa 5.10.2021:

Odvolanie obžalovaného proti odsudzujúcemu rozsudku považuje za nedôvodné a žiada, aby ho odvolací súd ako nedôvodné zamietol podľa § 319 Tr. por.

Má za to, že bol dostatočne zistený skutkový stav na to, aby mohol súd vo veci rozhodnúť a už nie je potrebné ďalej dopĺňovať dokazovanie. Súd prvého stupňa postupoval v súlade s právnym názorom uvedeným v uznesení Krajského súdu v Žiline, č.k. 2To/24/2020-498 zo dňa 29.7.2020.

Nešlo o náhlu zmenu právneho názoru bez vykonania dokazovania v súvislosti s kvalifikáciou skutku (po dlhší čas). Dokazovanie bolo vykonávané minimálne od roku 2019 (t.j. od začiatku súdneho konania + prípravné konanie) a je potrebné vziať do úvahy všetky dôkazy vykonané počas tohto konania. Podľa právneho názoru odvolacieho súdu, dôkazy vykonané pred súdom prvého stupňa (dokazovanie od roku 2019 + prípravné konanie v roku 2018) postačovali na zmenu právnej kvalifikácie. Preto nie je potrebné ďalšie dokazovanie ani v súvislosti so zmenou kvalifikácie skutku (po dlhší čas + na viacerých osobách). Postup súdu prvého stupňa bol preto správny.

To, že znalec X.. G. klame a nekoná nestranné, je zrejme len ďalším výmyslom obžalovaného, ktoré prichádza do úvahy v súvislosti s taktikou v rámci obhajoby. Žiadne klamstvo zo strany znalca X.. G. preukázané nebolo, a preto nemožno na takéto tvrdenia obžalovaného prihliadať. Pokiaľ ide o nestrannosť, uvedený znalec nemá dôvod nebyť nestranný, a preto sú tvrdenia obžalovaného nepodložené a vylúčené.

Tvrdenia obžalovaného o poškodenej hraničia s ohováraním. Aj z uvádzaných tvrdení zo strany obžalovaného možno vidieť negatívny vzťah obžalovaného k poškodenej. Trestná vec a vysporiadanie BSM sú dve konania, ide o dve rozdielne veci. Prostriedky procesného útoku a procesnej obrany v rámci konania o vysporiadanie BSM nemožno vnímať ako niečo negatívne. Na hodnotenie tvrdení a

prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany je príslušný súd a nie obžalovaný. Námietka zo strany obžalovaného, ktorá sa týka „majetkovej kauzy“ je preto irelevantná.

Obžalovaný hovorí o psychickej narušenosti poškodenej, pričom poukazuje na jej správanie. Zo znaleckého posudku znalca X.. G. vyplynulo, že poškodená je, resp. bola týranou osobou. Na poškodenej to mohlo zanechať určité psychické následky v tom zmysle, že je utiahnutá, má problém nadväzovať kontakty s inými ľuďmi, nedôveruje ľuďom a podobne. Ide o matku, ktorá sa stará o dve maloleté deti. Je viac než absurdné, aby sa niekto na chodbe súdu hodil o zem, zúrivo kričal a pri tom nadával a ešte takéto správanie pripisovať poškodenej. Ide o absolútne nekorektné tvrdenia zo strany obžalovaného, zrejme taktika v súvislosti s obhajobou. Na tieto tvrdenia žiada neprihliadať, nakoľko sú účelové a ide len o snahu zdiskreditovať a ponížiť poškodenú. Tvrdenia obžalovaného v súvislosti so správaním poškodenej nie sú ničím podložené a nezakladajú sa na pravde.

Pokiaľ ide o tvrdenia obžalovaného v súvislosti s exekučným konaním, poškodená uvádza nasledovné. Obžalovaný zrejme z nepozornosti zabudol vo svojom odôvodnení odvolania uviesť, že bola jeho právnomu zástupcovi (a zároveň obhajcovi) zo strany právnej zástupkyne (a zároveň splnomocnenkyne) poškodenej doručená žiadosť o poskytnutie čísla účtu svojho klienta. Poškodená bola zaviazaná súdom, aby obžalovanému z titulu BSM vyplatila viac než 54.000,- Eur. Poškodená žiadala o poskytnutie úveru, ktorý jej následne aj bol poskytnutý. Peniaze na výplatu mala poškodená v plnej výške. Právny zástupca obžalovaného však neposkytol súčinnosť (tým, že neposkytol číslo účtu svojho klienta na výplatu finančných prostriedkov z titulu vysporiadania BSM) a aj napriek vedomosti, že poškodená chce dobrovoľne zaplatiť a splniť svoju povinnosť uloženú súdom. Obžalovaný namiesto snahy predísť sporu a urovnať vzťahy, podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu (ktorému bola doručená žiadosť o vydanie čísla účtu svojho klienta) návrh na vykonanie exekúcie.

Zároveň upozorňuje na to, že obžalovanému bolo uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze úmyselne sa priblížiť k poškodenej na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a zákaz kontaktu s poškodenou v akejkoľvek forme, vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami (viď Zápisnica napísaná na Okresnom súde Čadca dňa 26.4.2018 o 15.00 hod.). Tiež bolo obžalovanému uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 6CoPom/1/2018 zo dňa 14.6.2018 uložené, aby dočasne nevstupoval do rodinného domu č. XXX, katastrálne územie V. Z. A.. Na základe uvedeného poškodená žiada, aby odvolací súd odvolanie obžalovaného T. O. proti rozsudku podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Obžalovaný T. O. prostredníctvom obhajcu učinil dôkazný návrh písomným podaním doručeným Krajskému súdu v Žiline dňa 14.2.2022:

V nadväznosti na odôvodnenie odvolania obžalovaného zo dňa 10.9.2021, v ktorom navrhol zrušiť rozhodnutie súdu prvého stupňa vzhľadom na podstatné chyby konania, ktoré predchádzali napadnutému druhému v poradí vydanému rozsudku z dôvodu, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa malo zabezpečiť riadne objasnenie veci, medzi iným aj potreba vykonania riadneho znaleckého dokazovania (obhajobou namietaný znalecký posudok vypracovaný znalcom X.. G.), ktorého závery by mohli spolu s vykonaním ostatných dôkazov ustáliť skutkový stav tak, aby bol podkladom pre zákonné a spravodlivé rozhodnutie, navrhuje vykonať nasledovné dokazovanie:

Nariadiť znalecké dokazovanie v odbore Psychológie a psychiatrie pribratím znaleckej organizácie ústavu pre znaleckú činnosť, pričom úlohou súdnych znalcov bude:

- preskúmať závery znaleckého posudku č. 16/2018 X.. G., znalca z odboru Psychológia a vyjadriť sa k nim,
- vyjadriť sa, či konanie obžalovaného T. O., ktorého sa voči poškodenej M. O. mal dopúšťať, bolo objektívne spôsobilé ohroziť jej psychické a fyzické zdravie,
- vyjadriť sa, či u poškodenej M. O. sa prejavuje tzv. syndróm týranej osoby,
- vykonať komplexné psychologické vyšetrenie obžalovaného T. O. a poškodenej M. O. s dôrazom na ich povahové rysy a vlastnosti, ich vzájomných vzťahov a vzťahov k okoliu, posúdiť celkovú úroveň intelektu, vykonať rozbor osobností,
- vyjadriť sa, či obžalovaný a poškodená majú sklony k agresívnemu, hysterickému, prípadne inému správaniu, ktoré by bolo spôsobilé vyvolávať alebo prehlbovať negatívne konanie obžalovaného, resp. poškodenej,
- vyjadriť sa, či obžalovaný a poškodená sú schopní reprodukovať prežitý dej bez nadsadzovania alebo skresľovania skutočností, resp. či majú sklony k zveličovaniu alebo neadekvátnej reprodukcii svojich pocitov a vnemov vyvolaných ich správaním,
- uviesť iné okolnosti zistené znalcom, ktoré považuje za potrebné v posudku uviesť.

K dôkaznému návrhu obžalovaného sa poškodená M. O. vyjadrila prostredníctvom splnomocnenca písomným podaním zo dňa 16.3.2022, doručeným Krajskému súdu v Žiline dňa 16.3.2022:

S návrhom na vykonanie ďalšieho dokazovania nesúhlasí, nakoľko súd po vykonanom dokazovaní vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i súhrnne a dospel k jednoznačnému záveru, že skutky uvedené v rozsudku sa stali, že ich spáchal obžalovaný a že boli splnené všetky podmienky na vyvodenie trestnej zodpovednosti voči obžalovanému. Bol riadne, dostatočne objasnený skutkový stav veci. Preskúmaním rozsudku Okresného súdu Čadca, č.k. 1T/15/2019-433 zo dňa 5.12.2019, ako aj spisom sa podrobne zaoberal aj odvolací súd. Krajský súd v Žiline vydal uznesenie, č.k. 2To/24/2020-498 zo dňa 29.7.2020 a nekonštatoval v ňom, že by bolo potrebné doplniť znalecké dokazovanie. Práve naopak zaoberal sa hodnotením znaleckého posudku č. 16/2018 vyhotoveným X.. G. a vyhodnotil ho ako dôveryhodný a dostatočný, ako tiež sa zaoberal aj hodnotením ostatných dôkazov. Znalec X.. G. bol v tejto trestnej veci na hlavnom pojednávaní riadne vypočutý a zotrval na záveroch znaleckých posudkov č. 16/2018 a č. 29/2018, uvádzajúc, že vyšetrením bolo zistené, že maloleté deti odmietajú vidieť otca a tiež konštatoval, že u poškodenej sa potvrdil syndróm týranej osoby a tento sa potvrdil aj u maloletých detí. Ak by sa dokazovanie opakovalo, toto by mohlo u poškodenej, ako aj u maloletých detí obnoviť negatívne zážitky s obžalovaným a spôsobiť poškodenej a maloletým deťom postraumatický šok, ktorý by mohol negatívne ovplyvniť ich ďalší život, nakoľko poškodená a maloleté deti od opustenia spoločnej domácnosti obžalovaným sa zotavujú z negatívnych zážitkov s obžalovaným a ako uviedli, že keď obžalovaný s nimi nie je v domácnosti, je to lepšie. Poškodená, ako aj maloleté deti využívajú všetky dostupné možnosti, ktoré im poskytuje poradenské centrum Náruč Čadca, ktoré pomáha týraným deťom, ženám a rodinám ohrozených násilím (psychologické poradenstvo, pobyt v letných táboroch, rôzne detské aktivity), aby dokázali vymazať negatívne zážitky spôsobené obžalovaným.

Poškodená je obeťou trestného činu, a preto jej zákon priznáva zvýšenú ochranu.

S poukazom na vyššie uvedené má za to, že ďalšie dokazovanie navrhované obžalovaným v návrhu na vykonanie dokazovania zo dňa 10.9.2022 adresované krajskému súdu by bolo nadbytočné, nakoľko bol dostatočne zistený skutkový stav na to, aby mohol súd vo veci rozhodnúť a už nie je potrebné ďalej dopĺňovať dokazovanie.

Na verejnom zasadnutí konanom pred odvolacím súdom o odvolaniach obžalovaného a prokurátora obhajca obžalovaného zotrval na dôkazných návrhoch obhajoby, ktoré uvádzali v rámci predchádzajúcich písomných podaní, iné dôkazné návrhy obhajoba nemala. Na doplnenie a podporu dôvodnosti doplnenia dokazovania obhajca poukázal na nasledovné:

Znalec X.. T. G. sa neunúval ani k osobnému stretnutiu s obžalovaným, skutočnosti uvedené v znaleckom posudku si vymyslel. S obžalovaným sa znalec nikdy nestretol. Obhajca ďalej poukázal na obdobnú vec vedenú na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 1T/59/2018 v identickom senáte, kde sudca pripustil kontrolné znalecké dokazovanie. Obhajoba je toho názoru, že aj v tomto prípade by mal byť vypracovaný kontrolný znalecký posudok.

Ohľadne návrhu na doplnenie dokazovania sa obžalovaný na verejnom zasadnutí stotožnil s vyjadrením obhajcu.

Prokurátor navrhol dôkazné návrhy obžalovaného na doplnenie dokazovania odmietnuť. Podľa názoru prokurátora znalcom boli zodpovedané všetky otázky potrebné pre toto konanie. Súčasne sa stotožňuje s dôvodmi, ktoré uviedla poškodená prostredníctvom svojej zástupkyne v rámci vyjadrenia k týmto dôkazným návrhom.

Na konanom verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom o odvolaniach obžalovaného a prokurátora proti vyššie uvedenému rozsudku okresného súdu sa prokurátor v rámci konečného návrhu vyjadril, že naďalej trvá na podanom odvolaní proti výroku o treste v neprospech obžalovaného, pričom navrhol obžalovanému uložiť prísnejší nepodmienečný trest odňatia slobody. Odvolanie obžalovaného navrhol zamietnuť ako nedôvodné.

Obhajca obžalovaného v rámci konečného návrhu navrhol zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa a v prípade, ak by súd vychádzal z nesprávneho znaleckého posudku (ktorý obhajoba namietala už v prípravnom konaní), malo by to za následok nezákonnosť konečného rozhodnutia. Obžalovaný sa v konečnom návrhu pripojil ku konečnému návrhu obhajcu.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia (obžalovaný T. O. a prokurátor) podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom prihliadal aj na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil potom, že odvolania podané obžalovaným T. O. a prokurátorom boli podané oprávnenými osobami, proti výrokom rozhodnutia, proti ktorým sú prípustné, v zákonom stanovenej lehote a pokiaľ ide o odvolanie prokurátora proti výroku o treste v neprospech obžalovaného, toto krajský súd vyhodnotil ako dôvodné a odvolanie obžalovaného T. O. ako nedôvodné.

Na úvod krajský súd považuje za potrebné pripomenúť, že v prípade odvolaniami napadnutého rozsudku sa jedná v poradí o druhý okresným súdom v tejto veci vyhlásený rozsudok. Prvý vo veci okresným súdom vyhlásený rozsudok zo dňa 5.12.2019 bol uznesením Krajského súdu v Žiline, č.k. 2To/24/2020-498 zo dňa 29.7.2020 zrušený z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec bola vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Následne okresný súd v súvislosti s druhým vo veci vyhláseným rozsudkom, ktorý bol predmetom prieskumu v tomto odvolacom konaní, postupoval plne v intenciách zrušujúceho uznesenia krajského súdu zo dňa 29.7.2020.

Odvolací súd predovšetkým zistil, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ j/ Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa ustanovení Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv jednak na objasnenie skutkového stavu veci a jednak práva obžalovaného na obhajobu. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa tak, ako sú uvedené v napadnutom rozsudku, sú správne, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázkach skutkových zistení odkazuje na správne, podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie vo veci v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia. Pri hodnotení dôkazov, ktoré vykonal v potrebnom rozsahu a zákonným spôsobom, postupoval dôsledne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, aj v ich súhrne a v konečnom dôsledku dospel k logicky odôvodneným a správnym skutkovým zisteniam. V rámci skutku je konanie obžalovaného súčasne dostatočne konkretizované tak, že toto napĺňa zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby. Takto v skutku popísané protiprávne konanie obžalovaného má oporu v dokazovaní vykonanom na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom, ako na to v podrobnostiach a s odkazom na konkrétne vykonané dôkazy poukázal súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa je tiež zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za dokázané v súvislosti so žalovaným skutkom, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov. Prvostupňový súd súčasne v odôvodnení napadnutého rozsudku vyložil, ako sa vyrovnal s podstatnou obhajobou obžalovaného T. O. a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom súdu prvého stupňa a v podrobnostiach naň odkazuje.

Nadriadený krajský súd je toho názoru, že napadnutý rozsudok obsahuje všetky zákonom stanovené kritéria z hľadiska jeho formy a obsahu. Rozsudok s jeho odôvodnením je presvedčivý, zrozumiteľný a neponecháva nadriadenému súdu otvorenú žiadnu podstatnú otázku, ktorú by bolo potrebné riešiť. Krajský súd si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje, a považuje za nadbytočné správne závery súdu prvého stupňa vo svojom rozhodnutí opakovať, a to preto, lebo v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého stupňa a nadriadeného súdu tvoria jednotu a v prípade, ak si nadriadený súd osvojuje správnosť záveru napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, je potom jeho úlohou zamerať sa na riešenie odvolacích námietok obžalovaného a jeho obhajcu.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. US 78/05, III. US 264/08, IV. US 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto

postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Skutočnosť, že obžalovaný T. O. sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže samo osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v odvolacom konaní nemá odpovedať na každú námietku, či argument použitý v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, je potrebné predovšetkým uviesť, že tu obžalovaný T. O. a jeho obhajca rovnako ako v konaní pred súdom prvého stupňa dôsledne využili všetky svoje práva zakotvené v § 34 Tr. por. Obžalovaný sa vyjadril ku skutočnostiam, ktoré sú mu kladené za vinu, namietal a spochybňoval predovšetkým hodnotenie vykonaných dôkazov prvostupňovým súdom a vyjadril sa aj k tým skutočnostiam, ktoré považoval za jeho pohľadu za dôležité a rozhodujúce.

Reagujúc na odvolacie námietky obžalovaného T. O., odvolací súd považuje za potrebné poukázať na nasledovné:

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a hodnoteniu dôkazov, odvolací súd primárne uvádza, že súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov vo vzťahu k žalovaným skutkom podľa § 2 ods. 12 Tr. por. vysvetlil, aké konanie obžalovaného má za preukázané a nedostal sa do situácie, ktorá by odôvodňovala postup v zmysle procesného pravidla in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného).

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva obžalovaného, ak si neosvojí ním navrhovaný spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jeho výkladom všeobecne záväzných predpisov.

Aj keď obžalovaný T. O. počas celého trestného konania popiera spáchanie skutkov, odvolací súd poukazuje na silu dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, ktoré preukazujú vinu obžalovaného a na ktoré poukázal súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku. Vykonané dôkazy vytvárajú logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu vzájomne sa dopĺňajúcich a na seba nadväzujúcich priamych a nepriamych dôkazov, ktoré vcelku a spoľahlivo dokazujú, že obžalovaný T. O. spáchal žalovaný skutok zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby. Z vykonaných dôkazov možno spoľahlivo a bez akýchkoľvek vážnejších pochybností prijať len jediný záver o tom, že obžalovaný T. O. spáchal žalovaný skutok zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby v zmysle podanej obžaloby a vylúčiť prijatie iného záveru.

Obžalovaný T. O. sa necíti byť vinným zo spáchania skutkov uvedených vo výroku napadnutého rozsudku. Časť konania kladeného mu obžalobou za vinu popieral a časť svojho konania kladeného mu za vinu sa snažil zľahčovať, resp. zjemňovať. Aj krajský súd totožne s okresným súdom poukazuje na sumu dôkazov, ktoré obžalovaného bez akýchkoľvek vážnejších pochybností usvedčujú zo spáchania žalovaných skutkov. Krajský súd primárne poukazuje na výpoveď svedkyne poškodenej M. O., ktorá je podporená ďalšími priamymi a nepriamymi dôkazmi a to aj vrátane viacerých výpovedí svedkov, ktorí boli buď priamymi svedkami protiprávneho konania obžalovaného alebo o tomto mali sprostredkovanú vedomosť, pričom tieto ďalšie dôkazy sú v dobrom logickom súlade nielen s výpoveďou svedkyne poškodenej M. O., ale aj navzájom. Krajský súd konkrétne poukazuje na výpovede svedkov W. G. (tety poškodenej a susedy), X. A. (brata poškodenej), K. G. (bratranca poškodenej žijúceho v susedstve), H. A. (matky poškodenej), X. B., D. X. (kolegyňa poškodenej), F. D. X. (pracovníčky ÚPSVaR Čadca), P. B. a J. X. (zasahujúcich policajtov pri poslednom incidente zo dňa 21.4.2018), T. E. (psychologičky), osobitne mal. Q. O., ďalej na obsah a závery znaleckých posudkov znalca X.. T.

G., ako aj na jeho výpoveď a tiež na početné listinné dôkazy, na ktoré poukázal aj okresný súd v odôvodnení rozsudku (Správa OZ Náruč zo dňa 11.5.2018, Správa Falc Záchranná, a.s., Správa o povesti na obžalovaného, Záznam OZ Náruč o poskytovaní psychologického poradenstva maloletým Q. a T. O., návrh poškodenej M. O. zo dňa 24.4.2018 na vydanie neodkladného opatrenia na zverenie maloletých detí do osobnej starostlivosti matky a určenie výživného, prepis Záznamu č. 2018/102786 z terénnej sociálnej práce zo dňa 25.6.2018). Aj krajský súd si je vedomý existencie dôkazov v prospech obžalovaného. V tejto súvislosti pokiaľ ide o výpoveď svedkyne M. O. st., tu je potrebné prihliadať na skutočnosť, že sa jedná o matku obžalovaného s pozitívnou väzbou na obžalovaného ako svojho syna. Pokiaľ ide o výpovede svedkýň F.. P. L. a F.. T. H., ktoré boli triednymi učiteľkami maloletých detí O. a ktoré nevytvrdili o žiadnych evidentných prejavoch týrania na maloletých deťoch, tu je potrebné mať na zreteli, že vo všeobecnosti platí, že obe domáceho násillia toto po dlhý čas znášajú bez toho, aby sa o ňom zverili inej osobe a pokiaľ sa o tomto dokázu inej osobe zveriť, musí to byť ozaj osoba v blízkom vzťahu, ku ktorej majú osobitnú dôveru. Ak triedne učiteľky na maloletých nezaregistrovali známky fyzického násillia, tu sa žiada poznamenať, že obžalovaný sa na maloletých deťoch nedopúšťal fyzického násillia zas v takej miere a takej intenzite, aby toto bolo na maloletých evidentné (uvedené rovnako platí aj ohľadne správ F.. V. Q. a F.. H. J.).

Po tom, čo okresný súd dospel k správnym skutkovým zisteniam, následne protiprávne konanie obžalovaného v bodoch 1) a 2) správne právne kvalifikoval ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. (s poukazom na § 138 písm. b/, j/ Tr. zák.), nakoľko obžalovaný blízkej osobe a osobám, ktoré sú v jeho starostlivosti a výchove (manželke a dvom maloletým deťom) spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násillnou izoláciou, citovým vydieraním a iným správaním, ktoré ohrozuje ich fyzické alebo psychické zdravie a čin spáchal závažnejším spôsobom konania (s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. po dlhší čas a s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. na viacerých osobách, pričom viacerými osobami sa podľa § 127 ods. 12 Tr. zák. rozumejú najmenej tri osoby). Obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zák., nakoľko chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom.

V súvislosti s právnou kvalifikáciou protiprávneho konania obžalovaného krajský súd na okraj poznamenáva nasledovné:

Objektom trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Tr. zák. je ochrana určitej kategórie osôb uvedených v § 208 ods. 1 Tr. zák. pred domácim násillím.

Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v konaní páchatel'a, ktorým týra blízku osobu alebo osobu, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobujúc jej fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie niektorou z foriem uvedenou v tomto ustanovení.

Týraním sa rozumie zlé zaobchádzanie s blízkou osobou alebo osobou, ktorá je v starostlivosti alebo výchove, ktorým páchatel' prejavuje hrubší stupeň necitlivosti a bezohľadnosti. Vyznačuje sa určitou trvalosťou, prípadne aj súvislosťou alebo opakovanými útokmi, ktoré takáto osoba vzhľadom na jeho hrubú bezohľadnosť alebo bolestivosť považuje za ťažké príkorie, ponižovanie. Trvalosť páchatel'ovho konania je nutné posudzovať v závislosti od intenzity zlého zaobchádzania.

Predpokladom trestnosti činu je, aby v dôsledku týrania zo strany páchatel'a bolo spôsobené fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie niektorou z foriem uvedených v odseku 1. Nevyžaduje sa, aby u týranej osoby vznikli následky na zdraví.

Subjektom tohto trestného činu môže byť len osoba, ktorá má týranú osobu vo svojej starostlivosti alebo výchove alebo komu je táto osoba blízkou osobou.

Zo subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie.

S poukazom na vyššie uvedený výklad krajský súd ohľadne právnej kvalifikácie protiprávneho konania obžalovaného tak, ako je toto popísané v skutkovej vete napadnutého rozsudku a ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, uzatvára, že zo strany obžalovaného sa vo vzťahu k v tom čase manželke M. O. a maloletým deťom Q. a T. O. nepochybne jednalo o také zlé zaobchádzanie,

ktorým obžalovaný prejavoval hrubší stupeň necitlivosti a bezohľadnosti, ktoré sa vyznačovalo určitou trvalosťou, opakovanými útokmi, ktoré jeho v tom čase manželka a maloleté dcéry vzhľadom na jeho hrubú bezohľadnosť považovali za ťažké príkorie, ponižovanie (počas obdobia minimálne od roku 2011 do 21.4.2018 dokladovanie poškodenou M. O., čo kúpila do domácnosti, opakované výčitky, že nákupy potravín mohla robiť neskôr, aby ušetrila, vždy kontrola zarobených financií, ktoré musela následne odovzdávať, pri prerábkach rodinného domu vyžadovanie, aby mu pomáhala pri každej i ťažkej práci, aj keď sa musela starať o ich deti, ak obžalovaného neposlúchla alebo urobila niečo, čo nebolo podľa jeho predstáv, vulgárne jej nadával, hádzal po nej rôzne predmety, ktoré mal poruke, opakované vyhrážky, že jej nedá deti, keď ho neposlúchla, vulgárne jej nadával slovami, že je piča, prijebaná, magor, debil, sústavne ju ponižoval, že je neschopná, tlstá, škaredá, ničil jej veci, ktoré obľubovala, izolovanie od priateľov a rodiny, obžalovanému vadilo, keď si poškodená do miesta bydliska vodila svoje návštevy z takýchto kruhov, keď ich telefonicky kontaktovala, v dôsledku čoho poškodená prestala udržiavať svoje priateľstvá, sústavná kontrola telefónu i kabelky, obžalovaný poškodenej nenechal voľnosť v tom, aby mohla komunikovať s kým chce, opakované fyzické útoky na poškodenú za okolností podrobne popísaných v skutku, popísaný incident zo dňa 21.4.2018, v dôsledku ktorého sa poškodená psychicky zrútila, bola jej privolaná rýchlá zdravotná pomoc a opustila spoločnú domácnosť, vo vzťahu k maloletým deťom Q. (minimálne od roku 2012 do 21.4.2018) a T. (minimálne od roku 2015 do 21.4.2018) ponižovanie, pohŕdavé zaobchádzanie, citové vydieranie, vyvolávanie strachu a stresu, násilná izolácia, bitie, neustále nadávanie, keď niečo neurobili podľa predstáv obžalovaného, obžalovaný maloletým hovoril, že sú sprosté, zhnité ako ich matka, že sú debili, magori, opakované škutovanie, bitie rukou po tele, hádzanie rôznych predmetov do maloletých na výstrahu, opakované bitie remeňom, z čoho mali na tele červené pásy, bitie rukou takou intenzitou, že z toho mávali na tele odťažky jeho palcov, zakazovanie maloletým chodiť k starým rodičom, opakované vyškutovanie maloletej T. za to, že chcela byť s matkou a nie s ním, z čoho ju potom preháňalo, bolelo ju brucho, zbitie vrbovým prútom po nohách, keď sa sťažovala, že ju bolí zub, keď na príkaz obžalovaného nešla domov, išiel pre ňu a po ceste domov ju zozadu kopal do rozkroku). Ako vyplynulo zo záverov znaleckého posudku vypracovaného na poškodenú M. O. v tomto trestnom konaní znalcom X.. T. G. - Zo psychologického hľadiska sa u poškodenej prejavuje syndróm týranej osoby a to v miere masívnej, naďalej pretrvávajú tieto následky psychického charakteru, ktoré sú v priamej príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním obžalovaného. Rovnako v znaleckom posudku vypracovanom na maloleté deti Q. a T. O. znalec X.. T. G. konštatoval, že zo psychologického hľadiska sa u maloletých prejavuje tzv. syndróm týranej osoby, naďalej u nich pretrvávajú markanty psychickej traumatizácie, ktoré sú v priamej príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním obžalovaného. Je nepochybné, že obžalovaný sa zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby dopustil závažnejším spôsobom konania podľa § 208 ods. 3 písm. d) Tr. zák. a to s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., t.j. na viacerých osobách (v tom čase manželke M. O. a maloletých dcérach Q. a T.). Takéhoto konania sa dopúšťal aj po dlhší čas zohľadniac § 138 písm. b) Tr. zák. vzhľadom na v skutku uvedenú dobu protiprávneho konania obžalovaného a tiež s prihliadnutím na povahu, intenzitu, frekvenciu útokov obžalovaného na osoby poškodených v predmetnom období, ktoré sú uvedené v opise skutku napadnutého rozsudku a ako tieto vyplývajú z vykonaného dokazovania.

V rámci konania, ktoré predchádzalo vyhláseniu napadnutého rozsudku, ktorý je predmetom prieskumu v tomto odvolacom konaní, obhajoba odvolaciemu súdu vytýka, že predchádzajúce zrušujúce uznesenie, č.k. 2To/24/2020-498 zo dňa 29.7.2020 odvolací súd vydal bez doplnenia dokazovania. V tejto súvislosti však krajský súd upriamuje pozornosť obhajoby na obsah obhajobou uvádzaného predchádzajúceho zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu zo dňa 29.7.2020 a na v ňom uvedené dôvody, pre ktoré odvolací súd zrušil prvý vo veci vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa v tejto trestnej veci. Odvolací súd tak učinil z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por., keď na základe podaných odvolaní plniac si prieskumnú povinnosť zistil, že rozhodnutie okresného súdu je pre odvolací súd nepreskúmateľné pre nejasnosť a neúplnosť jeho skutkových zistení, súčasne keď okresný súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Okresný súd v súvislosti s prvým vo veci vyhláseným rozsudkom vo svojej podstate pochybil vo fáze hodnotenia dôkazov, keď nezobral do úvahy všetky relevantné skutočnosti a dôkazy a v dôsledku uvedeného došiel k čiastočne nesprávnym skutkovým zisteniam (konkrétne vo vzťahu k poškodenej M. O. upravil začiatok protiprávneho konania na rozdiel od obžaloby až minimálne od roku 2017, časť konania vo vzťahu k jej osobe nemal za preukázanú, resp. ju nevyhodnotil ako týranie a vo vzťahu k maloletým deťom Q. a T. začiatok protiprávneho konania na rozdiel od obžaloby vymedzil len všeobecne od presne nezisteného obdobia). Pre odvolací súd zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplývala povinnosť za vyššie popísanej situácie zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. len po doplnení dokazovania

pred odvolacím súdom. Po zrušení prvého vo veci vyhláseného rozsudku okresného súdu pritom vo veci nemohol rozhodnúť sám krajský súd a vo vzťahu k obžalovanému vydať nepriaznivejšie rozhodnutie ako rozhodnutie súdu prvého stupňa, čomu bránilo ustanovenie § 322 ods. 4 písm. b) Tr. por. Odvolací súd teda nemal inú možnosť, ako po zrušení prvého vo veci vyhláseného rozsudku postupom podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie. Odvolací súd pritom v odôvodnení zrušujúceho rozhodnutia podrobne popísal pochybenia, ktorých sa okresný súd v rámci rozhodovacej činnosti dopustil a ktoré mal odstrániť v rámci ďalšieho konania a rozhodnutia.

Oporu v zákone nemá ani ďalšia odvolacia námietka obhajoby spočívajúca v tom, že okresný súd po vrátení veci druhým vo veci vyhláseným rozsudkom (ktorý je predmetom tohto odvolacieho konania) rozhodol inak ako prvým vo veci vyhláseným rozsudkom (predchádzajúcim rozhodnutím odvolacieho súdu zrušeným), a to v podstate za totožného dôkazného stavu, aký tu existoval v čase vyhlásenia vo veci prvého rozsudku. Ohľadne uvedeného krajský súd opätovne dáva obhajobe do pozornosti dôvod zrušenia prvého vo veci vyhláseného rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. a konkrétne pochybenia vytýkané odvolacím krajským súdom v uznesení zo dňa 29.7.2020, ktorých sa okresný súd v súvislosti s prvým vo veci vyhláseným rozsudkom dopustil. Krajský súd tiež uvádza, že prvý vo veci vyhlásený rozsudok nebol krajským súdom zrušený z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por., ktoré ustanovenie odvolací súd aplikuje, keď sú tu pochybnosti o správnosti skutkových zistení takej povahy, že na ich objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy. V súvislosti so zrušením rozsudku súdu prvého stupňa z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. ako tomu bolo v danom prípade, pritom zo žiadneho zákonného ustanovenia pre okresný súd nevyplýva obmedzenie, že ďalším vo veci vyhláseným rozsudkom by nemohol vo veci rozhodnúť inak pri v podstate nezmenenej dôkaznej situácii, avšak okresný súd je povinný vždy svoje rozhodnutie náležite zdôvodniť. V danom prípade okresný súd aj keď pri v podstate nezmenenej dôkaznej situácii druhým vo veci vyhláseným rozsudkom (ktorý je predmetom tohto odvolacieho konania) rozhodol inak ako prvým vo veci vyhláseným rozsudkom, svoje rozhodnutie aj náležite zdôvodnil a poukázal na konkrétne dôkazy, na základe ktorých učinil skutkové zistenia uvedené v opise skutku vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku. Ako už bolo odvolacím krajským súdom uvedené vyššie, vina obžalovaného tak, ako bola konštatovaná súdom prvého stupňa v aktuálne odvolacím súdom preskúmanom rozsudku súdu prvého stupňa, má oporu v dôkazoch vykonaných pred prvostupňovým súdom.

Obhajoba v rámci odvolania nesúhlasí s ustálením začiatku protiprávneho konania obžalovaného vo vzťahu k poškodenej M. O. minimálne od roku 2011 tak, ako je to uvedené v skutku napadnutého rozsudku, pričom podľa názoru obhajoby takýto záver súdu prvého stupňa nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. V tejto súvislosti obhajoba zároveň poukázala na časť záverečnej reči prokurátora pred vyhlásením tohto odvolaním napadnutého rozsudku, keď sám prokurátor v záverečnej reči uvádza obdobie „najmenej od roku 2017...“. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že na rozdiel od obhajoby zastáva názor, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný sa protiprávneho konania napíňajúceho zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu týrania dopúšťal minimálne od roku 2011 tak, ako to správne ustálil okresný súd vo výroku o vine napadnutého rozsudku. Uvedená skutočnosť vyplýva z výpovede svedkyne poškodenej M. O., ktorá v rámci svojej výpovede logicky zdôvodnila okolnosti, za ktorých sa obžalovaný začal voči nej správať spôsobom popísaným v skutku a to konkrétne, keď s obžalovaným kúpili rodinný dom, osamostatnili sa a začali ho opravovať, dovtedy s obžalovaným žili ako tak. Výpoveď svedkyne poškodenej M. O. pritom aj krajský súd vyhodnotil ako hodnovernú, nakoľko jej výpoveď je podporená a je v dobrom logickom súlade aj s ďalšími v tomto trestnom konaní vykonanými dôkazmi, na ktoré krajský súd v konkrétnostiach poukázal vyššie. Na uvedený záver tak okresného, ako aj krajského súdu o začiatku protiprávneho konania obžalovaného voči poškodenej M. O. „minimálne od roku 2011“ je bez vplyvu obhajobou uvádzaná časť záverečnej reči prokurátora na hlavnom pojednávaní dňa 21.5.2021. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na ustanovenie § 278 ods. 1 Tr. por. v zmysle ktorého súd rozhoduje o skutku, ktorý je v obžalobnom návrhu. Ako už bolo uvedené vyššie, krajský súd mal rovnako ako okresný súd vykonaným dokazovaním bez akýchkoľvek vážnejších pochybností preukázaný začiatok protiprávneho konania obžalovaného voči poškodenej M. O. minimálne od roku 2011 a totožne s podanou obžalobou. Krajský súd však v tejto súvislosti považuje za potrebné poznamenať, že pokiaľ prokurátor v úvode záverečnej reči na hlavnom pojednávaní dňa 21.5.2021 uvádza časový údaj v skutku pod bodom 1) „minimálne od roku 2017“, v kontexte celej záverečnej reči sa uvedené vyjadrenie javí tak, že prokurátor nedopatrením nesprávne v úvode záverečnej reči uviedol takýto časový údaj „minimálne od roku 2017“, keď v nasledujúcej časti záverečnej reči konštatuje „...dôkazy do seba logicky zapadajú a vytvárajú obraz o spáchanom skutku

tak, ako bola podaná obžaloba.“ Súčasne krajský súd poznamenáva, že bol to práve prokurátor, kto podal odvolanie proti prvému vo veci vyhlásenému rozsudku v neprospech obžalovanému a to z dôvodu, že okresný súd podľa názoru prokurátora v rozpore s podanou obžalobou a s výsledkami dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní obžalovaného vo vzťahu k poškodenej M. O. uznal vinným za obdobie „minimálne od roku 2017“, namiesto v obžalobe uvedeného „minimálne od roku 2011“. Vo vzťahu k maloletým deťom Q. a T. má určenie začiatku protiprávneho konania obžalovaného oporu rovnako predovšetkým vo výpovedi svedkyne poškodenej M. O., ktorá v rámci svojej výpovede zároveň uviedla okolnosti, za ktorých sa obžalovaný začal dopúšťať protiprávneho konania aj voči ich maloletým dcéram.

Na rozdiel od obhajoby krajský súd nemá pochybnosti o správnosti záverov znaleckého posudku znalca z odboru psychológie X.. T. G. vo vzťahu k obžalovanému T. O. a nemá žiadne pochybnosti ani o realizovanom vyšetrení obžalovaného znalcom, aj keď obžalovaný tvrdí, že so znalcom sa nikdy nestretol. Znalec už v písomne vypracovanom znaleckom posudku uvádza, že s obvineným T. O. bol v kontakte dvakrát, a to prvýkrát, keď bol obvinený prítomný pri výsluchu poškodenej manželky, pričom znalec v rámci znaleckého posudku aj opisuje konkrétne poznatky k osobe obvineného pri tomto úkone. Ďalej znalec v znaleckom posudku uvádza znalecké vyšetrenie obvineného T. O. na OO PZ Turzovka dňa 7.5.2018 a v znaleckom posudku znalec uvádza konkrétne poznatky o obžalovanom, ktoré zistil práve znaleckým vyšetrením (rozhovorom) s obžalovaným. V znaleckom posudku znalec navyše uvádza výpis zo zdravotnej dokumentácie obvineného T. O., v tejto časti sú rovnako obsiahnuté viaceré konkrétne údaje k obvinenému. Znalecký posudok súčasne obsahuje výsledky znaleckého psychologického testovania obvineného. Znalec X.. G. bol vypočutý aj na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom, pričom opätovne totožne s písomne podaným znaleckým posudkom zopakoval, za akých okolností prišiel do kontaktu a realizoval vyšetrenie v tom čase obvineného T. O.. Obhajoba v rámci zdôvodnenia odvolania naznačuje možnosť, že jediným zdrojom informácii znalca bola poškodená M. O. a nie obžalovaný. Na verejnom zasadnutí konanom pred odvolacím krajským súdom sa zas obhajca obžalovaného vyjadril, že znalec si anamnézu na obžalovaného vymyslel. V tejto súvislosti je však potrebné uviesť, že obhajoba žiadnym spôsobom nekonkretizovala, ktoré údaje ohľadne osoby obžalovaného majú byť v znaleckom posudku vymyslené. Za tohto stavu tu potom nebol dôvod vyhovieť dôkaznému návrhu obhajoby na vypracovanie nového znaleckého posudku znalcom psychológom na obžalovaného T. O. a tento dôkazný návrh obžalovaného bol odvolacím súdom na verejnom zasadnutí odmietnutý. Ako už bolo uvedené vyššie, krajský súd nemá žiadne vážnejšie pochybnosti o tvrdeniach znalca X.. G. o osobnom kontakte s obžalovaným a o jeho osobnom vyšetrení, ako to uvádzal znalec X.. G.. Odvolací súd tiež nemá pochybnosti o správnosti záverov znalca X.. G. vo vzťahu k obžalovanému T. O.. Znalec v rámci znaleckého posudku podrobne popísal, akým spôsobom dospel k uvádzaným záverom. Znalecký posudok aj pre krajský súd vyznieva presvedčivo a je v dobrom logickom súlade aj s ostatnými dôkazmi (vyššie krajským súdom konkretizovanými svedeckými výpoveďami, listinnými dôkazmi), ktoré obžalovaného usvedčujú zo spáchania žalovanej trestnej činnosti. Osobnosť obžalovaného tak, ako sa k tejto zo psychologického hľadiska vyjadril znalec X.. G., zapadá do kontextu protiprávneho konania, ktorého sa podľa výsledkov vykonaného dokazovania obžalovaný dopúšťal voči svojej v tom čase manželke a maloletým deťom. Obhajoba žiadnym relevantným spôsobom nespochybnila správnosť záverov znalca X.. G. vo vzťahu k osobe obžalovaného T. O. (obhajoba spochybňovala znalecké vyšetrenie obžalovaného znalcom, s čím sa krajský súd vysporiadal vyššie). Len sama skutočnosť, že obžalovaný sa nestotožňuje so závermi znaleckého posudku vypracovaného na jeho osobu (ako dôkazu v jeho neprospech), nemôže byť zákonným dôvodom na pribratie iného znalca do konania a vypracovanie nového znaleckého posudku znalcom psychológom na obžalovaného. Nakoľko odvolací súd nemá žiadne vážnejšie pochybnosti o správnosti záverov znaleckého posudku znalca X.. G. vypracovaného na obžalovaného T. O., rovnako tu nie je zákonný dôvod na vypracovanie kontrolného znaleckého posudku znaleckou organizáciou.

Obhajoba rovnako žiadala vypracovanie nových znaleckých posudkov znalcom psychológom aj na poškodenú M. O. a maloleté deti O.. Obhajoba však neuviedla, v čom konkrétnom má spočívať nesprávnosť záverov znalca a teda na základe akých konkrétnych skutočností je tu dôvodným nariadenie nového znaleckého posudzovania poškodených znalcom psychológom. Aj na tomto mieste krajský súd opätovne poznamenáva, že len sama nespokojnosť obžalovaného so závermi znaleckých posudkov, ktoré vyznievajú v jeho neprospech, nie je zákonným dôvodom na vypracovanie nových znaleckých posudkov znalcom psychológom na poškodených. Z tohto dôvodu bol odmietnutý aj tento dôkazný návrh obžalovaného. Krajský súd nemá žiadne vážnejšie pochybnosti o správnosti znaleckých posudkov

znalca X.. T. G. vypracovaných na poškodených, znalec svoje závery náležite a presvedčivo zdôvodnil a tieto sú v dobrom logickom súlade s ostatnými dôkazmi, ktoré obžalovaného usvedčujú zo spáchania žalovanej trestnej činnosti.

Obhajoba v rámci zdôvodnenia odvolania spochybnila správnosť záverov znalca X.. G. ohľadne maloletých poškodených detí s poukazom na znalecký posudok č. 50/2019 vypracovaný v inom konaní znalcom X.. F.. V tejto súvislosti obhajoba konkrétne poukázala na odpoveď znalca na otázku č. 4, v ktorej znalec má uvádzať, že mimo vlastného poznania otca, strach maloletých detí môže byť motivovaný aj matkou, ktorá je s otcom vo vzájomnom konflikte. Za účelom náležitého vysporiadania sa s touto odvolacou námietkou odvolací súd sa oboznámil s predmetným znaleckým posudkom, ktorý je súčasťou iného vedeného konania na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 4P/34/2018. Tu krajský súd poukazuje na presné znenie odpovede znalca ohľadne riešenia úlohy pod č. 4, ktorá úloha znela: „Je strach maloletých detí z otca motivovaný matkou alebo vyvíera u maloletých detí z vlastného poznania otca a z jeho správania v minulosti?“ Odpoveď znalca: „Strach maloletých detí z otca vyvíera s k ô r z vlastného poznania otca a z jeho správania sa v minulosti, parciálne môže byť však aj motivovaný matkou, ktorá je s otcom vo vzájomnom konflikte.“ Z presnej citácie odpovede znalca X.. P. F. sú zrejme vlastné skúsenosti maloletých detí so správaním ich otca z minulosti a z toho prameniáci ich strach z otca (znalec len parciálne v tomto smere pripúšťa motiváciu matkou, ktorá je s otcom maloletých detí vo vzájomnom konflikte). Teda ani predmetná časť znaleckého posudku z inej veci nie je spôsobilá vniesť akékoľvek vážnejšie pochybnosti o vine obžalovaného vo vzťahu k maloletým deťom tak, ako bola táto ustálená v skutku výroku o vine napadnutého rozsudku a nie je spôsobilá ani vyvolať akékoľvek vážnejšie a relevantné pochybnosti o správnosti záverov znalca X.. G. vo vzťahu k maloletým deťom. Predmetná časť znaleckého posudku z inej veci práve naopak podporuje záver o vine obžalovaného vo vzťahu k maloletým deťom, nakoľko z odpovede znalca X.. F. na úlohu číslo 4 je zrejme, že strach maloletých detí z otca (v tomto trestnom konaní obžalovaného) má primárne svoj pôvod v ich vlastnom poznaní otca a jeho správaní sa v minulosti (krajský súd poznamenáva, že nakoľko je tu konštatovaná negatívna emócia maloletých detí vo vzťahu k otcovi a to strach, dôvodom tohto strachu sú nepochybne negatívne zážitky maloletých detí a negatívne poznanie otca maloletými deťmi v minulosti).

Krajský súd na verejnom zasadnutí odmietol tiež dôkazný návrh obžalovaného na psychiatrické znalecké skúmanie poškodenej M. O. v rozsahu, ako to žiadal a konkretizoval obžalovaný. Záonné podmienky vyšetrenia duševného stavu svedka stanovuje ustanovenie § 150 Tr. por. K vyšetreniu duševného stavu svedka (znalecké skúmanie svedka znalcom psychiaterom) je možné pristúpiť len vtedy, ak sú závažné pochybnosti, či nie je u svedka, ktorého výpoveď je pre rozhodnutie obzvlášť dôležitá, podstatne znížená schopnosť správne vnímať alebo vypovedať. V tejto súvislosti krajský súd uvádza, že z obsahu spisového materiálu, z opakovaných výpovedí svedkyne poškodenej M. O. v tejto trestnej veci, z jej znaleckého vyšetrenia znalcom X.. G. nenadobudol ani len najmenšiu pochybnosť vedúcu k záveru, že by tu bola podstatne znížená schopnosť svedkyne poškodenej M. O. správne vnímať alebo vypovedať. Jej výpovede v tomto trestnom konaní boli podrobné, rozsiahle, vnútorne logické, konzistentné, chronologicky správne usporiadané, v dobrom logickom súlade aj s ostatnými vykonanými dôkazmi usvedčujúcimi obžalovaného zo spáchania tejto trestnej činnosti. Ani znalec psychológ X.. G., ktorý poškodenú vyšetрил, nezistil v jej prípade nič také, aby odporučil do konania na vyšetrenie poškodenej pribrať znalca psychiatera. Z tohto dôvodu krajský súd takýto dôkazný návrh obžalovaného na verejnom zasadnutí odmietol. Pokiaľ obhajoba v rámci odvolania popisuje správanie poškodenej v rámci iného civilného konania s obžalovaným, ktoré podľa názoru obhajoby má zakladať dôvody na vypracovanie nového znaleckého posudku na poškodenú, ohľadne uvedeného krajský súd uvádza, že krajský súd tieto tvrdenia obhajoby relevantným spôsobom preukázané nemal, poškodená uvedené v rámci písomného vyjadrenia nepotvrdila. Krajský súd znovu opakuje, že doposiaľ nemal zistené a preukázané žiadne také relevantné a zákonu zodpovedajúce skutočnosti, ktoré by odôvodňovali vyšetrenie poškodenej znalcom psychiaterom.

Obžalovaný napokon žiadal nariadiť znalecké dokazovanie v odbore psychológia a psychiatria pribratím znaleckej organizácie ústavu pre znaleckú činnosť s uložením úloh, ktoré obžalovaný špecifikoval v písomnom podaní doručenom Krajskému súdu v Žiline dňa 14.2.2022. Krajský súd aj tento dôkazný návrh obžalovaného na verejnom zasadnutí odmietol. Krajský súd nevzhladol existenciu žiadnym relevantných dôvodov na preskúmanie záverov znaleckého posudku znalca X.. T. G. č. 16/2018. Krajský súd nemá žiadnu pochybnosť o správnosti záverov tohto znaleckého posudku, pričom závery znalca majú svoju oporu v posudkovej časti znaleckého posudku, sú presvedčivé, odôvodnené, v dobrom

logickom súlade aj s ďalšími dôkazmi, ktoré obžalovaného usvedčujú zo spáchania žalovanej trestnej činnosti. Znalec v potrebnom rozsahu zodpovedal jemu uložené úlohy pre potreby rozhodnutia v tejto trestnej veci a bolo by nadbytočným a nedôvodným ďalšie riešenie úloh uvádzaných obžalovaným v tomto dôkaznom návrhu znaleckou organizáciou, resp. ústavom. Aj na tomto mieste znovu krajský súd opakuje, že nespokojnosť obžalovaného so závermi znaleckého posudku č. 16/2018 znalca X.. T. G. nemôže byť zákonným dôvodom na vypracovanie ďalšieho znaleckého posudku vo veci, resp. kontrolného znaleckého posudku.

V súvislosti s odmietnutím dôkazných návrhov obžalovaného, krajský súd považuje za potrebné dať obžalovanému do pozornosti nasledovné: Právo na obhajobu je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu (§ 34 ods. 4 Tr. por.) a zákonný postup pre reakciu orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Ak uplatnenie práva na obhajobu spočíva v navrhovaní dôkazov (§ 34 ods. 1 a § 44 ods. 2 Tr. por.), zodpovedá mu povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť alebo ho odmietnuť. Za porušenie práva na obhajobu teda nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinností podľa § 2 ods. 10 Tr. por. a zistenie skutku súdom na podklade dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní a procesne (rozhodnutím súdu) podložené zamietnutie dôkazných návrhov obžalovaného nemožno považovať za porušenie práva na obhajobu.

Pokiaľ ide o uloženie trestu obžalovanému za spáchanú trestnú činnosť, v tomto smere okresný súd vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu. Uvedené dokazovanie krajský súd na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného a prokurátora doplnil o oboznámenie aktuálneho odpisu z registra trestov na obžalovaného, pričom v tomto smere nebola zistená žiadna zmena oproti stavu, ktorý tu existoval v čase rozhodovania okresného súdu (obžalovaný naďalej nemá žiaden záznam v odpise z registra trestov).

V súvislosti s ukladaním trestu obžalovanému okresný súd správne u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák. (obžalovaný pred spáchaním skutku viedol riadny život). Súčasne u obžalovaného správne nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák. Pri prevahe poľahčujúcich okolností obžalovanému trest odňatia slobody v konečnom dôsledku správne okresný súd ukladal v rámci upravenej základnej zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. (pri znížení hornej hranice o jednu tretinu) v rozmedzí 7 rokov až 12 rokov a 4 mesiace.

Aj keď okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku správne poukázal na zásady ukladania trestov a príslušné zákonné ustanovenia, ktoré bolo potrebné aplikovať pri uložení trestu obžalovanému (str. 26, 27 odôvodnenia napadnutého rozsudku), v konečnom dôsledku pri určení výmery trestu odňatia slobody obžalovanému sa týmito dôsledne nespravoval, čo malo za následok uloženie neprimerane mierneho trestu obžalovanému na úplne dolnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere 7 rokov. Za takto zisteného stavu potom odvolací krajský súd odvolanie prokurátora proti výroku o treste v neprospech obžalovaného vyhodnotil ako dôvodné a postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok na podklade odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného zrušil vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a následne sám postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložil obžalovanému trest za spáchanú trestnú činnosť. Krajský súd dospel k záveru, že vzhľadom na dobu, počas ktorej sa obžalovaný protiprávneho konania voči poškodeným dopúšťal, povahu a rozsah protiprávneho konania obžalovaného voči poškodeným tak, ako je toto popísané v skutku napadnutého rozsudku a preukázané vykonaným dokazovaním, pohnútku obžalovaného, keď obžalovaný takto konal v podstate bez toho, aby mu poškodení k takémuto správaniu zadali relevantnú príčinu, spôsobený následok na poškodených, ako tento vyplynul zo znaleckých posudkov znalca X.. T. G., je uloženie trestu odňatia slobody na úplne dolnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby neprimerane mierne. Zohľadniac zásady ukladania trestov a príslušné zákonné ustanovenia pre uloženie trestu obžalovanému v tejto konkrétnej trestnej veci (ako na tieto v konkrétnostiach poukázal okresný súd na str. 26 a 27 odôvodnenia napadnutého rozsudku), krajský súd považoval za primerané obžalovanému uložiť trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov. Za splnenia zákonných podmienok podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný pred spáchaním skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselnú trestnú činnosť. Majúc na zreteli účel trestu, keď trest plní predovšetkým funkciu ochrany spoločnosti, individuálnej a generálnej prevencie, aj krajský súd pri

zohľadnení všetkých zákonných hľadísk považuje takto obžalovanému uložený trest odňatia za zákonný a spravodlivý a ktorý je objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti.

V podrobnostiach odkazujúc na vyššie uvedené dôvody krajský súd na druhej strane odvolanie obžalovaného vyhodnotil ako nedôvodné a toto postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.